

POEMES FOC I FLAMA 2015. Jose Manuel Prieto.

FALLERA MAJOR, María Bernabeu Mascarell.

INSTANT ETERN

Amb les instruccions disposades,

ella s'anomenava nosaltres:

la generositat apresada

en la lliçó del semàfor en verd,

compartint el tiquet o la vida

amb el tassó de cafè a la terrassa,

despentinar l'hivern de confidències

contra la fúria concisa del vent gèlid

que amaguen les sabates del camí.

Havia conegut la generositat

quan el seu univers, obert de bat a bat,

entretenia les dèries alienes

bastint la resta dels universos a compartir

amb les galtes enceses d'un dinou qualsevol,

col·lecció d'afectes.

Anava comptant els anys de març a març:

el seu rostre fitant amb la immensitat.

La seua sinceritat és eterna mentre duren

el camí al fons d'un got, les nits amb tot per fer.

Trossejarà el temps en el seu imperatiu

entre tota la felicitat fràgil per construir.

Li'l llegirà, en la solemne i humil herència

de la història dels afectes senzills,

a la vida que li'l devia.

Ara que tot comença en tu,

este instant breu

serà tota la felicitat eterna.

FALLERA MAJOR INFANTIL, Claudia Gasque Peiró.

EL FUTUR DUU L'ENCÍS DETÉS

Hem jugat amb el temps de la innocència

sense que sembla un tresor immòbil:

un somni petit,

un agafar-te de la mà.

Ja saps: les xicotetes històries

de l'encís ocult

refugiat en la cronologia indolent de cada pas.

Hem congelat un instant

que vindrà a l'àlbum de fotos sense hostatges

farcit dels colps del rellotge.

El temps serà tu i durà el teu gest:

atiar les viandes del camí,

aturar-lo per tindre'l al costat,

ara que tu eres el temps

i tota la vida és el teu ara per mai arribar tard,

joc de nines en el futur del somni.

En el mirall d'una certesa

vestida amb pintes i de valenciana,

el joc de nines per si de cas l'endemà:

tot és el teu gest d'innocència.

El futur té l'edat de la candidesa

i l'encís detés, brillant, d'un tot per fer

a les teues pupil·les del color del mirall

amb un demà no qualsevol:

agafar-te de la mà amb el primer tro.

La ciutat de març ja no era,

amb tu, la mateixa:

el futur duu l'encís detés al carrer que pentines.